

Udenrigsministeriet
 Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
 Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
 Tlf.: 33 92 03 24 E-mail: JTEU@um.dk

JTEU j.nr. 2015 - 30240
 26. marts 2021

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Proces-skridt	Dato
T-378/20	<p>Ryanair mod Kommissionen</p> <p><u>Emne:</u> Den danske stats kompensation for skade som følge af COVID-19 udbruddet til SAS (statsstøtte)</p> <p><u>Påstande:</u> — Europa-Kommissionens afgørelse (EU) af 15. april 2020 om statsstøtte SA.56795 annulleres. — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Erhvervsministeriet Finansministeriet Kammeradvokaten Til orientering: Transport- og Boligministeriet	Dom	14.04.21

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Forkortelser i sagstypekolonnen:
 O-sag = Sagen følges til orientering
 F-sag = Sagen følges med henblik på eventuel afgivelse af mundtligt indlæg

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessent	Sags-type	Proces skridt	Dato
C-194/19	<p>État belge</p> <p>Skal artikel 27 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013 af 26. juni 2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om</p>	Udlændinge- og Integrationsministeriet	O-sag	Dom	13.04.21

	<p>international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandssstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne (omarbejdning) i sig selv og sammenholdt med artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at den for at sikre retten til effektive retsmidler pålægger den nationale ret i givet fald at tage hensyn til omstændigheder, der ligger senere end en afgørelse om »Dublinoverførsel«?</p>				
C-561/19	<p>Conorzio Italian Management e Catania Multiservizi et Catania Multiservizi</p> <p>1) Er en national ret, hvis afgørelse ikke kan appelleres, efter artikel 267 TEUF i princippet forpligtet til at foretage en præjudiciel forelæggelse af et spørgsmål vedrørende fortolkningen af EU-retten også i tilfælde, hvor en af sagens parter fremsætter et sådant spørgsmål efter indlevering af stævningen, eller efter at sagen er blevet voteret første gang, eller efter at der er blevet foretaget en første præjudiciel forelæggelse for Den Europæiske Unions Domstol?</p> <p>2) Er artikel 115, 206 og 217 i lovdekret nr. 163/2006, som fortolket i administrativ retspraksis, der udelukker prisrevision i kontrakter vedrørende de såkaldte specielle sektorer, i særdeleshed i kontrakter med anden genstand end den, hvortil direktiv 2004/17 henviser, men som har en instrumentel tilknytning til disse, i betragtning af det ovenfor anførte i overensstemmelse med EU-retten (bl.a. artikel 4 TEUF, stk. 2, 9 TEUF, 101 TEUF, stk. 1, litra e), 106 TEUF, 151 TEUF – den europæiske socialpagt undertegnet i Torino den 18. oktober 1961 og fællesskabspagten af 1989 om arbejdstagernes grundlæggende arbejdsmarkedsmæssige og sociale rettigheder, som omhandlet heri – 152 TEUF, 153 TEUF, 156 TEUF, artikel 2 TEU og 3 TEU samt artikel 28 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder)?</p> <p>3) Er artikel 115, 206 og 217 i lovdekret nr. 163/2006, som fortolket i administrativ retspraksis, der udelukker prisrevision i kontrakter vedrørende de såkaldte specielle sektorer, i særdeleshed i kontrakter med anden genstand end den, hvortil direktiv 2004/17 henviser, men som har en instrumentel tilknytning til disse, i betragtning af det ovenfor anførte i overensstemmelse med EU-retten (bl.a. artikel 28 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, princippet om ligebehandling i artikel 26 TEUF og 34 TEUF samt princippet om den frie erhvervsudøvelse, som tillige er anerkendt i artikel 16 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder)?</p>	<p>Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri</p>	O-sag	GA	13.04.21

C-564/19	<p>IS</p> <p>1.A Skal artikel 6, stk. 1, TEU og artikel 5, stk. 2, i direktiv 2010/64/EU fortolkes således, at medlemsstaten for at kunne sikre retten til en retfærdig rettergang for tiltalte, som ikke er bekendte med processproget, skal oprette et register over uafhængige tolke og oversættere, som er behørigt kvalificerede, eller – i mangel heraf – på anden vis skal sikre, at kvaliteten af sprogtolkningen under retsforhandlingerne kan kontrolleres?</p> <p>1.B Såfremt det foregående spørgsmål besvares bekræftende, og det i den pågældende sag som følge af en utilstrækkelig kvalitet af sprogtolkningen ikke kan fastslås, om den tiltalte er blevet gjort bekendt med genstanden for den rejste sigtelse eller tiltale mod vedkommende, skal artikel 6, stk. 1, TEU samt artikel 4, stk. 5, og artikel 6, stk. 1, i direktiv 2012/13/EU da fortolkes således, at sagen under disse omstændigheder ikke kan fortsætte som en udeblivelsessag? [...]</p> <p>3.B Såfremt det foregående spørgsmål besvares bekræftende, skal det nævnte princip om domstolenes uafhængighed da fortolkes således, at retten til en retfærdig rettergang ikke kan sikres under sådanne omstændigheder?</p> <p>4/A. Skal artikel 267 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for en afgørelse i henhold til national retspraksis, i medfør af hvilken den øverste dømmemyndighed, inden for rammerne af en procedure, der skal sikre ensartetheden i medlemsstatens retspraksis, uden at påvirke retsvirkningerne af den omhandlede kendelse, kvalificerer en kendelse, der er afsagt af en lavere retsinstans, og hvorved den præjudicielle procedure er blevet indledt, som ulovlig?</p> <p>4/B. Såfremt spørgsmål 4/A besvares bekræftende, skal artikel 267 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEU[F]) da fortolkes således, at den forelæggende ret skal se bort fra modsatrettede afgørelser fra den højere retsinstans, og fra principielle standpunkter, der er indtaget af hensyn til rettens enhed?</p> <p>4/[C]. Såfremt spørgsmål 4/A besvares benægtende, kan behandlingen af den straffesag, der er blevet udsat, da i et sådant tilfælde fortsættes, mens den præjudicielle procedure er i gang?</p> <p>5. Skal princippet om domstolenes uafhængighed, som er fastsat i artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU, artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder og i Den Europæiske Unions Domstols praksis fortolkes således, at princippet, i lyset af artikel 267 TEUF, bliver tilsidesat, når der indledes en disciplinærsag mod en dommer med den begrundelse, at vedkommende har indledt en præjudiciel procedure?</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet	O-sag	GA	13.04.21
----------	---	---	-------	----	----------

C-683/19	<p>Viesgo Infraestructuras Energéticas</p> <p>1) Hvorvidt, i overensstemmelse med Domstolens praksis – bl.a. ved dom af 20. april 2010 (sag C-265/08, Federutility) og af 7. september 2016 (sag C- 121/15, ANODE) – en national regulering som fastsat i artikel 45, stk. 4, i lov 24/2013 af 26. december, gennemført ved artikel 2 og 3 i kongeligt dekret 968/2014 af 21. november 2014, i medfør af hvilken finansieringen af den sociale rabatordning er pålagt bestemte aktører i elforsyningen – moderselskaberne for koncerner af selskaber eller, eventuelt, selskaber, som samtidig udfører produktions-, distributions- og markedsføringsvirksomhed for elenergi – er forenelig med de krav, der er fastsat i artikel 3, stk. 2, i direktiv 2009/72/EF, når nogle af disse forpligtede parter kun har en meget beskeden vægt i sektoren som helhed, mens andre enheder eller koncerner, som ville være bedre i stand til at påtage sig disse omkostninger, enten som følge af deres nettoomsætning, deres relative markedsandel i nogle af virksomhedsområderne, eller fordi de udfører to af disse virksomheder samtidigt og på en integreret måde, er fritaget for nævnte omkostninger.</p> <p>2) Hvorvidt det er foreneligt med proportionalitetsprincippet som fastlagt i den nævnte artikel 3, stk. 2, i direktiv 2009/72/EF, at en national regulering, som medfører en forpligtelse til finansiering af en social rabatordning, ikke er fastlagt som en undtagelse eller med tidsbegrænset virkning, men på ubestemt tid, og uden en godtgørelses- eller kompensationsforanstaltning.</p>	Energistyrelsen	O-sag	GA	13.04.21
C-65/20	<p>KRONE – Verlag</p> <p>Skal artikel 2, sammenholdt med artikel 1 og 6, i Rådets direktiv 85/374/EØF af 25. juli 1985 om tilnærmelse af medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om produktansvar fortolkes således, at også et fysisk eksemplar af et dagblad, som indeholder et fagligt ukorrekt sundhedstip, der forårsager skade på helbredet, hvis det følges, skal anses for et (defekt) produkt?</p>	Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	O-sag	GA	13.04.21
C-233/20	<p>job-medium</p> <p>I.1 Er en national bestemmelse, hvorefter der ikke er ret til feriegodtgørelse [»Urlaubersatzleistung«] for det løbende (sidste) arbejdsår, hvis arbejdstageren, uden at der foreligger en vigtig grund, før tiden og ensidigt bringer arbejdsforholdet til ophør (»fratrædelse«) (»Austritt«), forenelig med artikel 31, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (EUT 2010, C 83, [s. 389]) og artikel 7 i [...]direktiv 2003/88/EF?</p> <p>1.2. Såfremt dette spørgsmål besvares benægtende:</p> <p>1.2.1. Skal det i så fald tillige efterprøves, om det var umuligt for arbejdstageren at afholde ferien?</p> <p>1.2.2. Efter hvilke kriterier skal denne efterprøvelse foretages?</p>	Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	O-sag	GA	13.04.21
C-487/19	<p>W.Ż (Polen)</p> <p>Skal artikel 2, artikel 6, stk. 1 og 3, samt artikel 19, stk. 1, andet afsnit [TEU] sammenholdt med artikel 47 [i chartret om grundlæggende rettigheder] samt artikel 267 [TEUF] fortolkes således, at en ret, som er beklædt med enenedømmer, der er blevet udnævnt til dommer i åbenlys modstrid med medlemsstatens retsfor skrifter vedrørende udnævnelse af dommere – navnlig eftersom den pågældende person blev udnævnt til dommer, selv om der</p>	Udenrigsministeriet	O-sag	GA	14.04.21

	<p>forud var blevet anlagt søgsmål til prøvelse af afgørelsen truffet af det nationale organ (Krajowa Rada Sądownictwa, domstolsrådet), der indeholdt forslaget om at udnævne den pågældende person til dommer, ved den kompetente nationale ret (Naczelny Sąd Administracyjny, øverste domstol i forvaltningsretlige sager, Polen), fuldbyrdelsen af denne afgørelse var blevet udsat i overensstemmelse med den nationale lovgivning og sagen ved den kompetente nationale ret [Naczelny Sąd Administracyjny (øverste domstol i forvaltningsretlige sager)] endnu ikke var afsluttet, da udnævnelsesdokumentet blev udleveret – ikke er en uafhængig og upartisk domstol, der forudgående er oprettet ved lov, i EU-rettens forstand?</p>				
C-508/19	<p>Prokurator Generalny</p> <p>1. Skal artikel 19, stk. 1, andet afsnit, artikel 2, artikel 4, stk. 3, og artikel 6, stk. 3, TEU sammenholdt med artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder samt artikel 267, stk. 3, TEUF fortolkes således, at en domstol i sidste instans i en medlemsstat i en sag vedrørende en påstand om at det fastslås, at et tjenesteforhold ikke består, kan bestemme, at en person, som er blevet meddelt en afgørelse om udnævnelse til et dommerembede, der er vedtaget på grundlag af bestemmelser, som er i strid med princippet om effektiv retsbeskyttelse, eller på en måde, som ikke er i overensstemmelse med dette princip, ikke skal anses for at være dommer, når den pågældende domstol forsætligt er blevet forhindret i at prøve dette spørgsmål forud for meddelelsen af denne afgørelse?</p> <p>2. Skal artikel 19, stk. 1, andet afsnit, artikel 2 og artikel 4, stk. 3, TEU samt artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder sammenholdt med artikel 267 TEUF fortolkes således, at princippet om effektiv retsbeskyttelse tilsidesættes, når en afgørelse om udnævnelse til et dommerembede meddeles, efter at en national ret har forelagt et spørgsmål til præjudiciel afgørelse vedrørende EU-rettens fortolkning, hvis besvarelse er afgørende for, om de nationale bestemmelser, som har gjort det muligt at vedtage denne afgørelse, kan anses for forenelige med EU-retten?</p> <p>3. Skal artikel 19, stk. 1, andet afsnit, artikel 2, artikel 4, stk. 3, og artikel 6, stk. 3, TEU samt artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at princippet om effektiv retsbeskyttelse tilsidesættes derved, at retten til domstolsprøvelse ikke er sikret, når afgørelsen om udnævnelse til et dommerembede ved en domstol i en medlemsstat er blevet meddelt på grundlag af en udnævnelsesprocedure, som er blevet gennemført under tilsidesættelse af denne medlemsstats retsfor skrifter?</p> <p>4. Skal artikel 19, stk. 1, andet afsnit, artikel 2 og artikel 4, stk. 3, TEU samt artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder sammenholdt med artikel 267, stk. 3, TEUF fortolkes således, at princippet om effektiv retsbeskyttelse tilsidesættes derved, at den nationale lovgiver har oprettet en organisatorisk enhed inden for medlemsstatens domstol i sidste instans, som ikke er en ret i EU-rettens forstand?</p> <p>5. Skal artikel 19, stk. 1, andet afsnit, artikel 2 og artikel 4, stk. 3, TEU samt artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder sammenholdt med artikel 267, stk. 3, TEUF fortolkes således, at beslutningen om, hvorvidt en person,</p>	Udenrigsministeriet	O-sag	GA	14.04.21

	<p>der har fået meddelt en afgørelse om udnævnelse til et dommerembede ved en medlemsstats domstol i sidste instans, står i et tjenesteforhold som dommer og har status af dommer, ikke kan træffes af en organisatorisk enhed, der er kompetent efter national ret, hvilken enhed den pågældende person er udnævnt til, og som udelukkende består af personer, hvis udnævnelsesafgørelser er behæftet med de i spørgsmål to til fire nævnte fejl, og som derfor ikke udgør en ret i EU-rettens forstand, men skal træffes af en anden organisatorisk enhed ved denne domstol, som opfylder EU-rettens krav til en ret?</p>				
C-736/19	<p>Plaukti 1. Finder artikel 16, stk. 5, tredje afsnit, i Kommissionens forordning (EU) nr. 65/2011 af 27. januar 2011 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 for så vidt angår kontrol og krydsoverensstemmelse i forbindelse med støtteforanstaltninger til udvikling af landdistrikterne anvendelse på en situation, hvor ansøgeren ikke har opfyldt betingelserne med hensyn til slåning af det areal, for hvilket den pågældende ansøgte om støtte til opretholdelse af biodiversiteten på græsarealer (en betingelse, der går ud over de i artikel 39, stk. 3, i forordning nr. 1698/2005 omhandlede obligatoriske minimumskrav), når det ikke er blevet fastslået, at afgrødegruppen er blevet ændret? 2. Er det muligt både at pålægge den i artikel 16, stk. 5, tredje afsnit, i Kommissionens forordning (EU) nr. 65/2011 af 27. januar 2011 fastlagte sanktion og den i artikel 18, stk. 1, litra a), i forordning nr. 65/2011 omhandlede sanktion for én overtrædelse? 3. Er artikel 4 og 6 i Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 af 19. januar 2009, sammenholdt med artikel 39, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 af 20. september 2005, til hinder for en national lovgivning, der bestemmer, at et og samme krav både kan udgøre et obligatorisk minimumskrav (krav) og medføre større krav end de obligatoriske minimumskrav (betingelse for betalinger for miljøvenligt landbrug)?</p>	Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	O-sag	Dom	14.04.21
T-69/18	<p>Verband Deutscher Alten und Behindertenhilfe und CarePool Hannover mod Kommissionen Påstande: — Kommissionens afgørelse C(2017) 7687 final af 23. november 2017 vedrørende statsstøtte SA.42268 (2017/E) — Tyskland statsstøtte til fremme af opgaver i forbindelse med velfærdspleje og SA.42877 (2017/E) — Tyskland CarePool Hannover GmbH annulleres. — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri Erhvervsministeriet	O-sag	Dom	14.04.21
T-260/19	<p>Al-Tarazi mod Rådet Påstande: — Det fastslås, at artikel 1 i Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2019/85 af 21. januar 2019 og artikel 1 Rådets gennemførelsesafgørelse (FUSP) 2019/87 af 21. januar 2019 ikke finder anvendelse på sagsøgeren. — Rådets gennemførelsesforordning 2019/85 og Rådets gennemførelsesafgørelse 2019/87 annulleres, for så vidt som de vedrører sagsøgeren.</p>	Udenrigsministeriet	O-sag	Dom	14.04.21

T-379/20	<p>Ryanair mod Kommissionen Påstande: — Europa-Kommissionens afgørelse (EU) af 24. april 2020 om statsstøtte SA.57061 annulleres. — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne. Sagsøgeren har ligeledes nedlagt påstand om, at søgsmålet behandles i en fremskyndet procedure som omhandlet i artikel 23a i statuten for Den Europæiske Unions Domstol.</p>	Transport- og Boligministeriet	O-sag	Dom	14.04.21
T-388/20	<p>Ryanair mod Kommissionen Påstande: — Europa-Kommissionens afgørelse (EU) af 18. maj 2020 om statsstøtte SA.56809 (2020/N) — Finland — COVID –19: statslångaranti til Finnair annulleres. — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne. Sagsøgeren har ligeledes nedlagt påstand om, at søgsmålet behandles i en fremskyndet procedure som omhandlet i artikel 23a i statuten for Den Europæiske Unions Domstol.</p>	Transport- og Boligministeriet	O-sag	Dom	14.04.21
C-221/19	<p>Pomorski Wydział Zamiejscowy Departament Do Spraw Przestępczości Zorganizowanej i Korupcji Prokuratury Krajowej e.a. a. Skal artikel 3, stk. 3, i Rådets rammeafgørelse 2008/675/RIA af 24. juli 2008 om hensyntagen til domme afsagt i medlemsstaterne i Den Europæiske Union i forbindelse med en ny straffesag, hvorefter hensyntagen til tidligere domme afsagt i andre medlemsstater, jf. stk. 1, har ikke som virkning, at den medlemsstat, der gennemfører den nye retssag, griber ind i, ophæver eller på ny prøver tidligere domme eller eventuelle afgørelser vedrørende disses fuldbyrdelse, fortolkes således, at indgriben i denne bestemmelses forstand ikke kun omfatter udvidelse af en samlet dom til at omfatte en sanktion, som er idømt ved en dom afsagt i en medlemsstat i Den Europæiske Union, men også udvidelse af den pågældende dom til at omfatte en sanktion, som med henblik på fuldbyrdelse er overtaget i en anden medlemsstat i Den Europæiske Union, sammen med en i denne stat afsagt dom inden for rammerne af en samlet dom? b. Er det i lyset af de bestemmelser i Rådets rammeafgørelse 2008/909/RIA af 27. november 2008 om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på domme i straffesager om idømmelse af frihedsstraffe eller frihedsberøvende foranstaltninger med henblik på fuldbyrdelse i Den Europæiske Union, som vedrører principperne for overtagelse af fuldbyrdelsen – fastlagt i artikel 8, stk. 2-4, og artikel 19, stk. 1 og 2, hvorefter amnesti eller benådning kan indrømmes af både udstedelsesstaten og fuldbyrdelsesstaten (stk. 1), og kun udstedelsesstaten kan tage stilling til en anmodning om fornyet prøvelse af dommen, der pålægger den sanktion, der skal fuldbyrdes i henhold til denne rammeafgørelse (stk. 2), og i artikel 17, stk. 1, første punktum, hvorefter fuldbyrdelsesstatens lovgivning finder anvendelse på fuldbyrdelsen af en sanktion – muligt at afsige en samlet dom, som omfatter sanktioner, der er idømt ved en dom afsagt i en medlemsstat i Den Europæiske Union, som er blevet overtaget med henblik på fuldbyrdelse i en anden medlemsstat i Den Europæiske Union sammen med en i denne stat afsagt dom inden for rammerne af en samlet dom?</p>	Justitsministeriet	O-sag	Dom	15.04.21

C-733/19	<p>Kongeriget Nederlandene mod Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Parlamentet Påstande: —Annulation af: —bilag V, del D, punkt 1, der omfatter et forbud mod anvendelse af trawl med elektrisk strøm —bilag V, del D, punkt 2, for så vidt som der heri er fastsat en betingelse og en overgangsperiode, hvorefter og hvorunder højst 5 % af en medlemsstats bomtrawlerflåde må anvende trawl med elektrisk strøm [punkt 2, litra a)], og —bilag V, del D, punkt 3, 4 og 5 til den anfægtede forordning. —Subsidiært, og for det tilfælde, at Domstolen ikke kan annullere dette punkt i bilag V, del D, således som der er nedlagt påstand om, annulleres hele del D i bilag V såvel som sætningsleddet »som kun er tilladt [...]« i den anfægtede forordnings artikel 7, stk. 1, litra b), der henviser til bilag V, del D. —Mere subsidiært, og dersom Domstolen forkaster den principale påstand eller den subsidiære påstand om delvis annulation af den anfægtede forordning, annulleres hele forordningen. —Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	O-sag	Dom	15.04.21
C-882/19	<p>Sumal A) Begrunder doktrinen om en samlet økonomisk enhed, der udspringer af praksis fra Den Europæiske Unions Domstol, en udvidelse af moderselskabets ansvar til datterselskabet, eller er en sådan doktrin kun anvendelig til at udvide datterselskabernes ansvar til at omfatte moderselskabet? B) Skal en udvidelse af begrebet samlet økonomisk enhed inden for området for koncerninterne forbindelser udelukkende ske på grundlag af kontrolfaktorer, eller kan den også baseres på andre kriterier, herunder det forhold, at datterselskabet var i stand til at drage fordel af de ulovlige handlinger? C) Såfremt det antages, at der er mulighed for at udvide moderselskabets ansvar til datterselskabet, hvilke forudsætninger skal da være opfyldt for at gøre det muligt? D) Hvis de ovenstående spørgsmål besvares bekræftende, således at en udvidelse af moderselskabets ansvar for sine handlinger til at omfatte datterselskaber accepteres, ville en national standard som i konkurrencelovens artikel [71, stk. 2][.] som udelukkende giver mulighed for at udvide datterselskabets ansvar til moderselskabet, være forenelig med denne fællesskabsretlige doktrin, og ville det forudsætte, at moderselskabet har en kontrollerende stilling i forhold til datterselskabet?</p>	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen Erhvervsstyrelsen	O-sag	GA	15.04.21
C-911/19	<p>FBF 1. Kan retningslinjer udstedt af en europæisk tilsynsmyndighed være genstand for et annulationssøgsmål som omhandlet i bestemmelserne i artikel 263 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde? Såfremt dette spørgsmål besvares bekræftende, ønskes det oplyst, om en brancheforening har ret til gennem annulationssøgsmål at få prøvet gyldigheden af retningslinjer, der er rettet til de medlemmer, hvis interesser den forsvarer, og som ikke vedrører denne forening hverken direkte eller individuelt?</p>	Justitsministeriet Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri Finanstilsynet	O-sag	GA	15.04.21

	<p>2. Såfremt et af de to spørgsmål i spørgsmål 1 besvares benægtende, ønskes det oplyst, om retningslinjer udstedt af en europæisk tilsynsmyndighed kan være genstand for en præjudiciel forelæggelse som omhandlet i bestemmelserne i artikel 267 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde? Såfremt dette spørgsmål besvares bekræftende, ønskes det oplyst, om en brancheforening har ret til at gøre indsigelse imod samt få prøvet gyldigheden af retningslinjer, der er rettet til de medlemmer, hvis interesser den forsvarer, og som ikke vedrører denne forening hverken direkte eller individuelt?</p> <p>3. Såfremt den franske bankforening har ret til at gøre indsigelse imod og få prøvet de af Den Europæiske Banktilsynsmyndighed den 22. marts 2016 vedtagne retningslinjer, ønskes det oplyst, om denne myndighed ved at have udstedt disse retningslinjer har overskredet sin kompetence i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed)?</p>				
C-922/19	<p>Klaipėdos regiono atliekų tvarkymo centras</p> <p>1. Er en udbudsbetingelse, der indeholder et krav om, at leverandører skal dokumentere, at der foreligger særlige gennemsnitlige årlige driftsindtægter, som hidrører fra udførelsen af aktiviteter, der kun vedrører specifikke tjenester (blandet kommunal affaldshåndtering), omfattet af artikel 58, stk. 3 eller 4, i direktiv 2014/24?</p> <p>2. Afhænger metoden til vurderingen af leverandørers kapacitet, der er fastlagt af Domstolen i dom af 4. maj 2017, Esaprojekt (C-387/14), af svaret på det første spørgsmål?</p> <p>3. Er en udbudsbetingelse, der indeholder et krav om, at leverandører skal dokumentere, at de for leveringen af [affaldshåndterings-]tjenesterne nødvendige køretøjer opfylder de specifikke tekniske krav om navnlig forurenende emissioner (EURO 5), installation af en GPS-sender, nødvendig kapacitet osv., omfattet af anvendelsesområdet for a) artikel 58, stk. 4, b) artikel 42, sammenholdt med bestemmelserne i bilag VII og c) artikel 70 i direktiv 2014/24?</p> <p>4. Skal artikel 1, stk. 1, tredje afsnit, i direktiv 89/665, der fastsætter effektivitetsprincippet for klageprocedurer, direktivets artikel 1, stk. 3 og 5, artikel 21 i direktiv 2014/24 og direktiv 2016/943, navnlig 18. betragtning hertil, og direktivets artikel 9, stk. 2, tredje afsnit (sammen eller hver for sig men uden begrænsning) fortolkes således, at den ordregivende myndighed, såfremt der er fastsat en bindende administrativ procedure til afgørelse af tvister i de nationale retsfor skrifter om offentlige udbud:</p> <p>a) skal give leverandøren, der har indledt klageproceduren, samtlige oplysninger om en anden leverandørs tilbud (uanset deres fortrolige karakter), såfremt genstanden for denne procedure specifikt vedrører lovligheden af vurderingen af den anden leverandørs tilbud, og leverandøren, der indledte proceduren, forud herfor udtrykkeligt har anmodet den ordregivende myndighed om at fremlægge dem,</p> <p>b) uanset svaret på det forudgående spørgsmål i forbindelse med, at der gives afslag på klagen, der er indgivet af leverandøren for så vidt angår lovligheden af bedømmelsen</p>	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	O-sag	GA	15.04.21

	<p>af konkurrentens tilbud, under alle omstændigheder skal give et klart, fyldestgørende og præcist svar, uanset risikoen for at der derved videregives fortrolige oplysninger om tilbuddet, som den er blevet betroet?</p> <p>5. Skal artikel 1, stk. 1, tredje afsnit, artikel 1, stk. 3 og 5, og artikel 2, stk. 1, litra b), i direktiv 89/665, artikel 21 i direktiv 2014/24 og direktiv 2016/943, navnlig 18. betragtning hertil (samlet eller hver for sig men uden nogen begrænsning) fortolkes således, at den ordregivende myndigheds beslutning om ikke at give en leverandør adgang til de fortrolige oplysninger i en anden deltagers tilbud er en beslutning, som kan anfægtes særskilt ved domstolene?</p> <p>6. Såfremt det forudgående spørgsmål besvares bekræftende, skal artikel 1, stk. 5, i direktiv 89/665 da fortolkes således, at leverandøren skal indgive en klage hos den ordregivende myndighed for så vidt angår denne beslutning og om nødvendigt anlægge en retssag ved domstolene?</p> <p>7. Såfremt det forudgående spørgsmål besvares bekræftende, skal artikel 1, stk. 1, tredje afsnit, og artikel 2, stk. 1, litra b), i direktiv 89/665 da fortolkes således, at leverandøren afhængig af omfanget af de oplysninger, der foreligger om indholdet af de øvrige leverandørers tilbud, kan anlægge en retssag ved domstolene udelukkende vedrørende afslaget på at give oplysninger til leverandøren, uden at lovligheden af den ordregivende myndigheds øvrige beslutninger drages i tvivl?</p> <p>8. Uanset svarerne på de forudgående spørgsmål skal artikel 9, stk. 2, tredje afsnit, i direktiv 2016/943 fortolkes således, at den ret, der har modtaget sagsøgerens anmodning om, at den anden part i sagen pålægges at fremlægge dokumentation, og at retten giver sagsøgeren adgang til denne dokumentation, skal imødekomme denne anmodning uden hensyntagen til den ordregivende myndigheds handlinger under udbuddet eller klageprocedurerne?</p> <p>9. Skal artikel 9, stk. 2, tredje afsnit, i direktiv 2016/943 fortolkes således, at retten efter at have givet afslag på sagsøgerens anmodning om videregivelse af fortrolige oplysninger fra den anden part i sagen, af egen drift skal foretage en bedømmelse af betydningen af de oplysninger, hvis fortrolighed, der anmodes om, ikke skal opretholdes, og oplysningernes virkning på lovligheden af den offentlige udbudsprocedure?</p> <p>10. Kan udelukkelsesgrunden for leverandører, der er fastsat i artikel 57, stk. 4, litra h), i direktiv 2014/24, under hensyntagen til dom af 3. oktober 2019, Delta Antrepriză de Construcții și Montaj 93, anvendes således, at retten i forbindelse med dens behandling af en tvist mellem en leverandør og den ordregivende myndighed af egen drift uanset den ordregivende myndigheds vurdering, kan fastslå, at den omhandlede tilbudsgiver, idet den pågældende handlede forsætligt eller uagtsomt, afgav vildledende faktisk urigtige oplysninger til den ordregivende myndighed og følgelig skulle udelukkes fra den offentlige udbudsprocedure?</p> <p>11. Skal artikel 57, stk. 4, litra h), i direktiv 2014/24, sammenholdt med proportionalitetsprincippet i direktivets artikel 18, stk. 1, fortolkes og anvendes således, at i</p>				
--	--	--	--	--	--

	situationer, hvor national ret fastsætter yderligere sanktioner (udover udelukkelse fra udbudsprocedurer) for så vidt angår fremlæggelsen af urigtige oplysninger, skal disse sanktioner kun anvendes på grundlag af et personligt ansvar, særligt såfremt faktisk urigtige oplysninger kun afgives af en del af de fælles deltagere i offentlige udbudsprocedurer (eksempelvis af en blandt flere partnere)?				
C-53/20	<p>Hengstenberg</p> <p>1) Kan det i en procedure om en væsentlig ændring af en varespecifikation være tilstrækkeligt, at en fysisk eller juridisk person er eller kan blive berørt økonomisk, uden at dette er fuldstændig usandsynligt, med henblik på at begrunde en legitim interesse som omhandlet i artikel 53, stk. 2, første afsnit, sammenholdt med artikel 49, stk. 3, første afsnit, og stk. 4, andet afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21. november 2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer, idet en sådan interesse er en forudsætning for at gøre indsigelse mod ansøgningen eller påklage en positiv afgørelse om ansøgningen?</p> <p>2) Såfremt spørgsmål 1 besvares benægtende: I en procedure om en væsentlig ændring af en varespecifikation er det da (kun) de erhvervsdrivende, der fremstiller lignende produkter og fødevarer som de erhvervsdrivende, for hvilke en beskyttet geografisk betegnelse er registreret, der har en legitim interesse som omhandlet i artikel 53, stk. 2, første afsnit, sammenholdt med artikel 49, stk. 3, første afsnit, og stk. 4, andet afsnit, i forordning (EU) nr. 1151/2012?</p> <p>3) Såfremt spørgsmål 2 besvares benægtende:</p> <p>a) Skal der da med henblik på kravene til den legitime interesse som omhandlet i artikel 49, stk. 3, første afsnit, og stk. 4, andet afsnit, i forordning (EU) nr. 1151/2012 sondres mellem registreringsproceduren i henhold til artikel 49-52 i forordning 1151/2012 på den ene side og proceduren til ændring af varespecifikationen i henhold til artikel 53 i forordning (EU) nr. 1151/2012 på den anden side, og</p> <p>b) er det derfor i en procedure om en væsentlig ændring af en varespecifikation kun de producenter, der i det geografiske område fremstiller produkter, der svarer til varespecifikationen, eller har konkrete planer om en sådan produktion, der har en legitim interesse som omhandlet i artikel 53, stk. 2, første afsnit, sammenholdt med artikel 49, stk. 3, første afsnit, og stk. 4, andet afsnit, i forordning (EU) nr. 1151/2012, hvorfor »udefrakommende« på forhånd er afskåret fra at påberåbe sig en legitim interesse?</p>	Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	O-sag	Dom	15.04.21
C-490/20	<p>Stolichna obshtina, rayon „Pancharevo“</p> <p>1. Skal artikel 20 TEUF, artikel 21 TEUF og artikel 7, 24 og 45 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at de er til hinder for, at de bulgarske administrative myndigheder – som har modtaget en ansøgning om attestering af en fødsel af et barn med bulgarsk statsborgerskab, der er foregået i et andet EU-medlemsland og registreret med en spansk fødselsattest, hvori to kvinder er anført som mødre, uden nærmere angivelse af, om og hvilken af disse kvinder, der er barnets biologiske mor – afslår at udstede en bulgarsk fødselsattest med den begrundelse, at sagsøgeren nægter at oplyse, hvem der er barnets biologiske mor?</p>	Udlændinge- og Integrationsministeriet Social- og Indenrigsministeriet	O-sag	GA	15.04.21

	<p>2. Skal artikel 4, stk. 2, TEU og artikel 9 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at respekten for EU-medlemsstaternes nationale identitet og forfatningsidentitet betyder, at medlemsstaterne råder over et vidt skøn med hensyn til bestemmelser til fastslåelse af herkomst? Der ønskes navnlig en besvarelse af følgende spørgsmål:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Skal artikel 4, stk. 2, TEU fortolkes således, at bestemmelsen tillader medlemsstaterne at kræve oplysninger om barnets biologiske herkomst? – Skal artikel 4, stk. 2, TEU, sammenholdt med chartrets artikel 7 og artikel 24, stk. 2, fortolkes således, at der i bestræbelserne på at nå frem til en ligevægt mellem interesserne skal foretages en afvejning mellem på den ene side en medlemsstats nationale identitet og forfatningsidentitet og på den anden side barnets tarv, hvorved der skal tages hensyn til, at der på nuværende tidspunkt hverken med hensyn til værdierne eller i retlig henseende er enighed om muligheden for i en fødselsattest at lade personer af samme køn indføre som forældre, uden nærmere angivelse om, og i givet fald hvilken af disse, der er barnets biologiske forælder? Såfremt dette spørgsmål besvares bekræftende, hvorledes kan denne ligevægt mellem interesserne da konkret opnås? <p>3. Er retsfølgerne af Brexit for så vidt af betydning for besvarelsen af det første spørgsmål som den ene mor, der er angivet i den fødselsattest, som er udstedt i en anden medlemsstat, er statsborger i Det Forenede Kongerige, og den anden mor er statsborger i en EU-medlemsstat, når der navnlig tages hensyn til, at afslaget på at udstede en bulgarsk fødselsattest for barnet udgør en hindring for udstedelsen af et identitetsbevis for barnet i en EU-medlemsstat, og derved i givet fald vanskeliggør en uindskrænket udøvelse af dets rettigheder som EU-borger?</p> <p>4. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, forpligter EU-retten, navnlig effektivitetsprincippet, da de kompetente nationale myndigheder til at fravige modellen for affattelse af en fødselsattest, som er en bestanddel af den gældende nationale ret?</p>				
C-665/20 (PPU)	<p>Openbaar Ministerie</p> <p>I. Moet artikel 4, punt 5, Kaderbesluit 2002/584/JBZ inderdaad zo worden uitgelegd, dat wanneer een lidstaat ervoor kiest om deze bepaling om te zetten in zijn nationale recht de uitvoerende rechterlijke autoriteit over een zekere marge moet beschikken om te beoordelen of de tenuitvoerlegging van het EAB moet worden geweigerd?</p> <p>II. Moet het begrip “dezelfde feiten” in artikel 4, punt 5, van Kaderbesluit 2002/584/JBZ op dezelfde wijze worden uitgelegd als datzelfde begrip in artikel 3, punt 2, van Kaderbesluit 2002/584/JBZ en, zo niet, hoe moet dat begrip in de eerstgenoemde bepaling dan worden uitgelegd?</p> <p>III. Moet de voorwaarde van artikel 4, punt 5, van Kaderbesluit 2002/584/JBZ dat de “sanctie is ondergaan (...) dan wel niet meer ten uitvoer kan worden gelegd volgens het recht van de staat van veroordeling” zo worden uitgelegd, dat daaronder een situatie valt waarin de opgeëiste persoon onherroepelijk voor dezelfde feiten is veroordeeld tot een vrijheidsstraf die hij voor een deel heeft uitgezeten in het land van veroordeling en die hem voor het</p>	Justitsministeriet	O-sag	GA	15.04.21

	overige is kwijtgescholden door een niet-gerechtelijke autoriteit van dat land, in het kader van een algemene clementiemaatregel die ook geldt voor veroordeelden die ernstige feiten hebben begaan, zoals de opgeëiste persoon, en die niet berust op rationele overwegingen van strafrechtsbeleid?				
--	--	--	--	--	--